

A hét közepén, október hatodikán koncertezett a Pannon Filharmonikusok zenekara a PTE Romhányi Aulájában, amely önmagában csak szimplán jó hír. Most azonban rendhagyó hangversenyen látták vendégül a pécsi zenebarátokat, mivel filmzenék kerültek terítékre. Talán a ritka zenei csemege miatt is, igazi teltház volt a koncertteremben, sőt még annál is többen voltak. Ha lettek volna csillárok, még azon is lógtak volna, így viszont sokan állva hallgatták a műsort.

A képen Vass András vezényel egy korábbi koncerten.

A kínálat igen csábító volt, hiszen a Robin Hood kalandjai, az Édentől keletre, az Operaház fantomja és a Csillagok háborúja filmzenéjén kívül a Schindler listája és egy legendás magyar zeneszerző Rózsa Miklós A legenda című filmre írt muzsikáját is hallhatta a közönség. A fogadtatás egyértelműen jó volt, erről és még néhány, ehhez kapcsolódó témáról beszélgetek a Pannon Filharmonikusok állandó karmesterével, Vass Andrással, aki szerda este is dirigálta a zenekart.

- A hangversenyen most szemmel láthatóan több fiatal és gyermek is volt. Törekvése ez a pécsi zenekarnak, hogy vonzza a komolyzenei érdeklődők „utánpótlását”?

- Igen ez részünkről valóban tudatos törekvés, szeretnénk azokkal a kedves pécsi zeneszerető emberekkel is megismertetni szimfonikus zenekarunkat, akik nem tartoznak a

bérleteseink közé. Ők talán nem mindig vágnak mondjuk egy kissé nehezebben emészthető szimfonikus repertoárra, de az ilyen, vagy ehhez hasonló műsorra szívesen eljönnek. Úgy gondolom, hogy meg kell találni a csatlakozási pontokat, meg kell szólítani különféle korosztályt, nem csak azért, hogy színesítsük a zenei kínálatot, hanem azért, hogy 10-20-30 év múlva is legyen közönségünk.

- A nemrég hallott filmzenék milyen zenei műfajba sorolhatók?

- Mindenképpen kapcsolódnak a szimfonikus műfajhoz, hiszen komoly szimfonikus zeneszerzők, mint például Honegger, Sosztakovics, és még több klasszikus is foglalkozott filmek zenéjének megkomponálásával. Ez a „szokás” a mozgófilm elterjedésével vált egyre gyakoribbá és elsősorban szimfonikus zenét komponáló szerzőket kértek fel arra, hogy filmekhez írjanak zenét. Az általunk játszott művek szerzői közül például Korngold is nagyon komoly szimfonikus repertoárral rendelkezik, de ugyanezt elmondhatjuk Rózsa Miklósról is.

- A koncerten olyan hangszerek és hangszer csoportok is előtérbe kerültek, amelyek egy átlagos szimfonikus koncerten ritkán kapnak ilyen kiemelt szerepet. Jól érzékeltém?

- Valóban így van, például az ütőhangszeres kollégák képletesen szólva előre „fenik a fogukat” az ilyen produkcióra, de előtérbe kerülnek más hangszerek is, így a szaxofon, vagy éppen a szintetizátor. A rézfúvós kar is jelentősen kibővül, mivel a filmzenéket komponálók előszeretettel használják ezeket az erőteljes hatást elérő hangszereket is műveikben. Mindez egy jó értelemben vett kihívás a zenekarnak, e mellett pedig a tagjaink közül nagyon sokan szívesen játszanak ilyen típusú zenét. Hozzáteszem, ezeket a műveket igényesen megszólaltatni semmivel sem egyszerűbb, mint egy átlagos szimfonikus alkotást. Sokan azt gondolják, hogy a kicsit könnyedebb műfaj magával hoz egyfajta lazaságot is, de ez nem így van, nagyon komolyan kellett gyakorolnunk, mivel az általunk játszott filmzene meglehetősen sok nehéz részt tartalmazott.

- Mennyiben más feladat ez a karmester számára?

- Mondjuk nem árt ismerni azokat a filmeket, amelyeknek a zenéit játsszuk. A mostani műsoron szereplő művekhez kapcsolódó filmeket láttam, valamelyiket régebben, de volt olyan is, például az El Cid - A legenda című filmet nemrég néztem meg, amikor filmzenéket kerestem a műsorhoz. Ez egyébként egy Magyarországon kevésbé ismert alkotás, de a zene is és a film is nagyon jó.

- Ki végezte a válogatást a koncerthez?

- Ahogy arra utaltam is, én végeztem a Pannon Filharmonikusok kérésére a válogatást. Személy szerint nagy filmrajongó vagyok, egy gyűjteményem is van belőlük otthon, bár egyre kevesebb időm van filmeket nézni, de azért fokozatosan bővíttem a kollekción.

- Mi a kedvenc filmje?

- Egy amerikai film, a The Straight Story, melyet David Lynch rendezett, de nagyon szeretem Ingmar Bergman filmjeit, azok közül is A nap vége, Trilógia: (Tükör által homályosan, Úrvacsora, A csend), vagy az Őszi szonátát, de ugyanúgy szívesen nézem Lars von Triertől a Táncos a sötétben, és Dogville – A menedék című filmeket valamint Oliver Stone-tól a JFK, Tőzsdecápák, illetve A szakasz is nagy hatással volt rám.

- Lesz hasonló filmzenei koncert még idén, a nagy sikerre való tekintettel?

- Ezt pontosan nem tudom, mivel reményeink szerint hamarosan költözünk az új hangversenyterembe, ami meglehetősen sok mindent meghatároz majd. Felmerült, hogy még idén adjunk egy a mostanihoz hasonló koncertet, de úgy tudom, hogy a menedzsment ebben a kérdésben még nem hozott döntést.

- A műsortervre mekkora hatással van az ön elképzelése, véleménye?

- Több tényező határozza meg mindezt, meg kell nézni, hogy ki a megrendelő, hiszen többféle felkérésnek kell eleget tenni, mérlegelnünk kell, hogy kik azok a szólisták, akikkel együtt szeretnénk működni, és még nagyon sok szempontot figyelembe kell vennünk ahhoz, hogy ne legyenek felesleges átfedések és ismétlések a műsorban. Ennek a kialakítása meglehetősen sok időt vesz igénybe, ebben természetesen helye van a karmesternek is, ahogy a menedzsment többi tagjának is.

- Ha jól értesültem, megrendelés érkezett a zenekarhoz filmzenei felvételre, igaz ez?

- Annyit tudok a projektről, hogy a zenekar szeretne az új hangversenyteremben filmzenei felvételeket készíteni. Ilyen tervek tehát vannak, de ne menjünk a dolgok elé, ha lesz konkrét információ, azt mindenképpen megosztjuk a közvéleménnyel.